

KALBOS DALYKAI

APIE SVETIMŲ MIESTŲ VARDŲ RAŠYMĄ

Kovo 5 dienos „Naujienose“ p. K. Čepukas klausia, kodėl rašoma Jalta, o ne Yalta? Kodėl Koelnas, o ne Cologne? P-nas Čepukas įtaria laikraštininkus rašant „pagal tarbę“. Manau, kad tuo jis norėjo pasakyti, kad jie rašo neprisilaikydami jokių taisyklių.

Be to, jis tvirtina, kad panašus miestų vardų rašymas smarkiai kenkia skaitytojams. Jeigu bandytum tokių miestų ieškoti, tai „žemėlapyje“ niekuomet jų nerastum, nes tokiais vardais miestų ten nėra.”

Tai priklausys, žinoma, nuo žemėlapio. Jeigu p. Čepukas žiūrės į anglų, rusų arba kiniečių išleistą žemėlapi, tai tokių vardų jis ten neras, bet jeigu į rankas pasiims lietuvišką žemėlapi, tai ras tokius pat vardus, kokius jis randa lietuviškuose laikraščiuose.

Jeigu p. Čepukas būtų pa-

vartęs Lietuvos mokykloms leidžiamus geografinio vadovėlius, tai ir juose būtų radęs tuos pačius vardus, kuriuos vartoja Lietuvoje ir Amerikoje leidžiami lietuvių laikraščiai.

Būtime šio reikalo ir neprisiminę, jeigu p. Čepukas būtų nepadaręs nepamatuotų išvadų. Jis sako: „Nė šioks, nė toks sulietivinimas tik klaidina, o ne informuoja.”

Kitai sakant, p. Čepukas yra įsitikinęs, kad laikraštininkai sąmoningai klaidina skaitytojus. Laikraštininkų uždavinsys — informuoti visuomenę. Primesti jiems toki įtarimą — tai jau stiprus kaltinimas viso dalyko išaiškinimas.

Mano manymu, p. Čepukas galėjo prieiti tokios išvados vien tik dėl to, kad jis skaito lietuviškus laikraščius, bet žiūri į ne lietuviškus žemėla-

pius. Jeigu po ranka jis būtų turėjęs lietuvišką žemėlapi, tai panašaus kaltinimo nebūtų vedęs.

Nors mes ir ne Lietuvoje gyvename, bet, vartodami lietuvių kalbą, privalome prisilaikyti ir lietuviškos gramatikos nurodytų taisyklių apie svetimų vardų rašymą.

Negali sakyti, kad Amerikos laikraštininkai prisilaikytų visų lietuviškos gramatikos taisyklių miestų vardams rašyti, ypatingai, jeigu kalba eina apie J. Valstybių miestų vardus, bet jie vis dėlto seka pagrindinius Lietuvos kalbininkų nustatytus dėsnius.

Taisyklė šiam reikalui labai aiški. Ji sako:—Tikriniai vardai, išskyrus sulietuvėjusius žodžius, turi būti rašomi originaline rašyba, pridant prie jų lietuviškas galūnes.

Amerikos lietuvių laikraščiai rašo: Paryžius, Berlynas, Londonas, Karaliaučius, Maskva, Krokva, Varšuva ir t. t. Panašių vardų p. Čepukas taip pat neras nė lietuviškuose žemėlapyje, bet jis dėl to nesiskundžia. Reikia manyti,

kad jis ir nepastebėjo skirtumo tarp šių vardų ir žemėlapyje padėtų minėtų miestų pavadinimų.

Ir tuo nereikia visai stebėtis. Kiekvienas lietuvis yra taip įpratęs prie Paryžiaus ir Berlyno kad jam ir į galvą neateina mintis, žiūrint į žemėlapi, jog „Berlin“ arba „Paris“ gali būti tikrai klaidingi vardai.

Lietuvoj leidžiami laikraščiai dar toliau ejo. Jie rašė: Nijorkas, Stokholmas, Vašingtonas ir t. t. Jie skaito ir šiuos vardus pakankamai sulietuvėjusiais, todėl ir nerašė pagal originalę rašybą. Amerikos lietuvių laikraščiai dar taip toli nenuėjo. Taisyklių rengėjai nepasakė, kada vardas yra pakankamai sulietuvėjęs, tai amerikiečiai ir toliau šių miestų vardus skaito dar nesulietuvėjusiais. Amerikos laikraščiai ir toliau rašo: New York, Stockholm, Washington ir tt.

Jeigu pradėtume Amerikoje minėtų miestų vardus rašyti pagal Lietuvos laikraštininkų rašymo būdą, tai tada daugelis suklystų, ne kiekvienas

tuojau susiorientuotų, jog „Nijorkas“, reiškia: New York.

Toliau taisyklė sako, kad reikia naudoti originalią rašybą. Rodos, viskas aišku, bet kai reikia vardas rašyti, tai ir šis pasakymas ne visuomet būna toks aiškus. Jis neišskus, nes reikia nustatyti, ką vadiname originalia rašyba.

Lotynų raides vartojančių tautų tarpe galima lengvai nustatyti originalią rašybą, bet, kokia yra ta originali rašyba kiniečių kalboje? Kokia yra originali rašyba graikų, arabų, žydų, rusų, indėnų, indusų ir kitų tautų?

Mes tos originalios rašybos nežinome, todėl lietuviška gramatika sako, kad tokiais atsitikimais reikia rašyti taip, kaip to miesto vardas skamba.

Iš čia ir ištėka, kodėl mes rašome Jalta, o ne Yalta. Šio miesto originali rašyba yra rusiška. To miesto vardą ištarus lietuviškai, gaunasi „Jalta“, todėl mes, prisilaikydami lietuviškos gramatikos taisyklių, ir rašome Jalta, o ne Yalta rašo anglai, nes taip

jiems angliškai skamba šitas miestas.

Šio dėsnio prisilaikydami, lietuviai rašo Charkovas, o ne Khar'kov, kaip rodo angliški žemėlapiai; Charbinas, o ne Kharbin, Voronežas, o ne Voronezh, ir t. t.

Lietuviškos taisyklės sako, kad miesto vardas privalo būti rašomas taip, kaip jį vartoja to paties krašto žmonės, o ne svetimšaliai. Todėl mes ir rašome Koelnas, o ne Cologne, nes vokiečiai rašo: Koeln.

Tą patį miestą prancūzai vadina: Cologne. Anglų kalbon šio miesto pavadinimas atėjo ne iš vokiečių, bet iš prancūzų. Prisilaikydami lietuvių kalbos taisyklių, mes ir imame vokišką vardą, o ne kitataučių šiam miestui duodamą pavadinimą.

Kaip matome, miestų vardai rašomi pagal nustatytas lietuvių gramatikos taisykles. Nenoriu tvirtinti, kad tos taisyklės būtų tiksliai sekamos, bet jos laikomos gairėmis. Nukrypstame nuo jų, kai ant greitųjų negalima išaiškinti tikslaus pavadinimo, taip pat

Sumažėjo Skaičius Vedybų ir Skirybų Gegužės Mėnesi

Sidney Summerfield, Cook kauntės vedybų laisnių biuro vyriausias klerkas, paskelbė, kad gegužės mėnesį šių metų vedybų laisnių buvo išrašyta 3, 401. Gegužės mėnesį pernai vedybų laisnių buvo duota 103 daugiau, negu šmet.

Skirybų bylų Cook kauntės Superior ir Circuit teismuose gegužės mėnesį šmet buvo užrekorduota 1,549. Pernai tą patį mėnesį skirybų bylų šiuose teismuose buvo užrekorduota 17 daugiau, negu šmet.

kai norima padaryti nuolaidas anglų kalbos taisykles žinanties skaitytojams, bet bendrai, tai jų prisilaikoma.

Ištarti laikraštininkus sąmoningai klaidinant skaitytojus — nėra jokio pagrindo, jie prisilaiko lietuviškų kalbininkų nustatytų taisyklių.

—M. Gudelis.

Du suliesę Gestapo koncentracijos stovyklos Vokietijoje, Lager Nordhausen, kaliniai, išvaduoti J. V. Pirmojo Pulko. Stovykloje buvo virš 3000 prancūzų, lenkų ir belgų belaisvių. Oficiali J. V. Signalinio Korpuso nuotrauka.

Prancūzai ir lenkai darbininkai-vergai, suvaryti į namą; paskui gyvi palaidoti nacių stovykloje netoli Leipzigo 1945 metų, balandžio 19 dieną. Oficiali J. V. Signalinio Korpuso nuotrauka, padaryta kitą dieną po to, kai J. V. Pirmasis Pulkas ją išvadavo.

NUOTRAUKOS, KURIOS VAIZDUOJA NACIŲ ŽIAURUMĄ

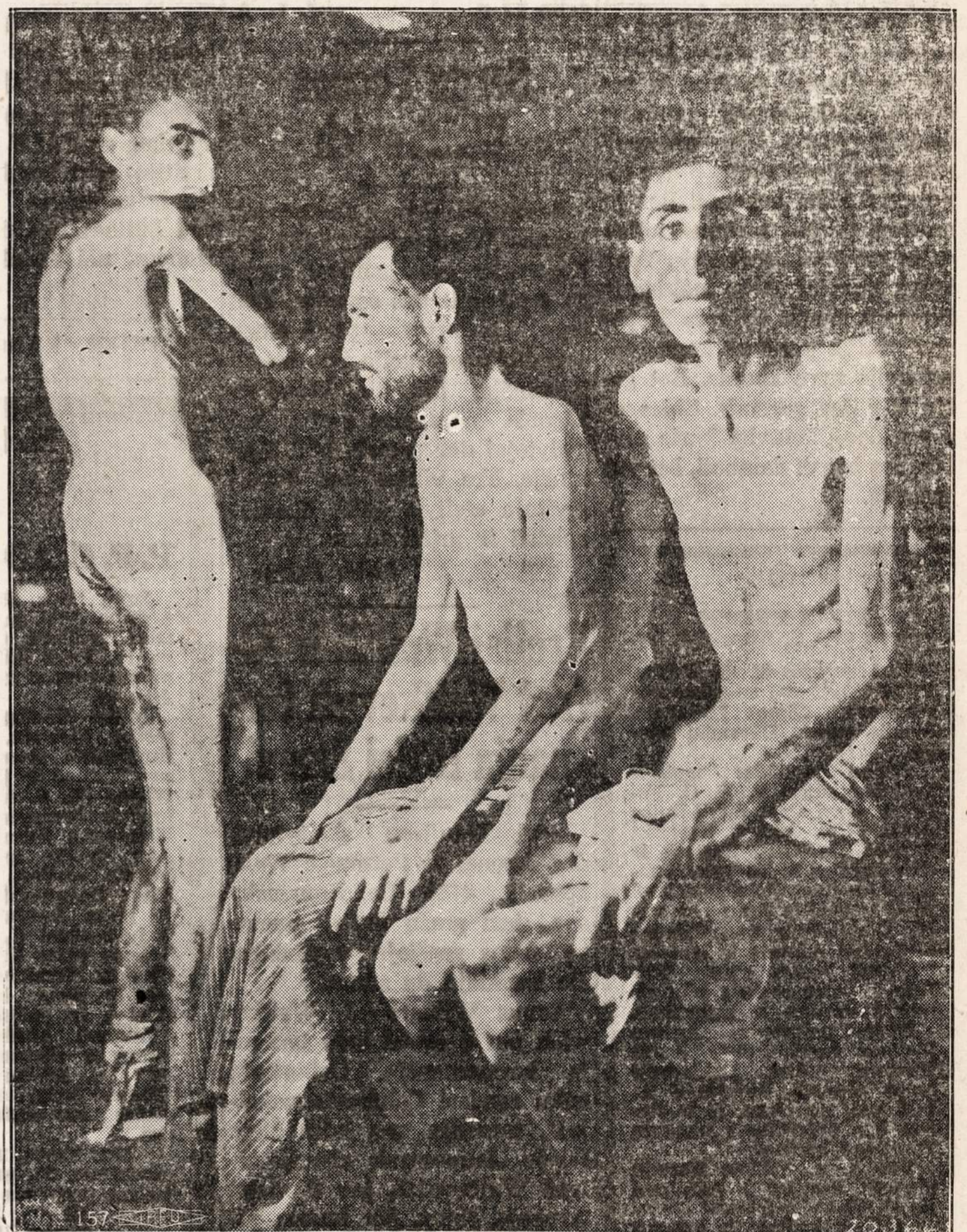
Suprantama, kad šios nuotraukos išsaus mummyse pasibaisėjimą. Bet nenusisukite, o pasižiūrėkite į jas atidžiau, nors jų vaizdas ir kaktus; nes juk tai licčia ir jus. Gal t.e žmonės kilę iš jūsų gimosios šalies, gal net iš jūsų šeimos gimtojo miestelio. Pamaštykite ir pajusite, kaip pasibaisėjimas ir pasišlykštelėjimas pavirs nesuvaldomu pykčiu žvėrimis, atsakomingsiems už tuos nusikaltimus. Bet pasišlykštelėjimo ir pykčio dar neužtenka. Kad užkirstume kelią tokių reiškinių pasikartojimui ateityje, privalome aščiau suprasti, kaip tas viskas įvyko.

Istorija mums parodo, kad teroras, kurį naudojo naciai, nebuvo jų pačių išrastas. J.s tik buvo panaudotas didesniu mastu ir išstobulintas, prisitaikant prie šių laikų aplinkybių. Bendrai, jis tik sekė amžiais išbandytą pavyzdį bandžusių išsilaikyti galybėje tironų, kankinimais specialiuose kambariuose bei požemiuose ar sušaudymais aikštėse. Kartais aukos buvo tokie mokslininkai, kaip Galilėjus, ar skolastai, kaip Sokratas, kartais jie buvo politiniai netikėliai, kaip Mazzini ar Kossuth. Labai dažnai aukomis žudavo religinės mažumos, kaip Romėnų Imperijos krikščionys, ar 16 šimtmečio Prancūzijoje hugenotai, ar žydai Hitlerio Vokietijoje.

Senovėje, priešpaudos ir žiaurumo vaisiai nebūtinai buvo jaučiami kitose pasaulio dalyse, bet šiandieną žmonės gyveną priešinguose žemės rutulio galuose yra beveik kaimynai. Ir todėl šiandieną jokia žmonių grupė negali būti saugi, kai bet kur pasaulyje kas nors ima skriausti kurią kitą grupę.

Naciai davė mums pamoką. Prisidengę rasine viršenybe pirmiausia užsipuoė Vokietijos žydus. Paskui nukreipė savo terorą prieš intelektualus, darbo vadus, dvasiškią ir visų tikėjamų politinius priešus. Įstrėškė į smegenis ponų rasės nuodų, vokiečiai nugrimzdo žemyn iki žvėries lygio, visose šalyse kankindami savo aukas.

Todėl neužmirškime pamokos, kurią šios nuotraukos taip aiškiai ir visoje baismoje vaizduoja. Prisiminkime šiuos vaizdus, kai išgirsime ką nors skleidžiant rasinę ar religinę neapykantą. Atsiminkime, kad šie nusikaltimai prasidėjo Hitlerio fantastiškais pavimais apie aukštesnes ir žemesnes žmogiškas esybes. Išsigimėliai, kurie bando žadinti rasinę neapykantą ar religinius prietarus tarpe Amerikos žmonių, gramzdina mus žemyn tuo pačiu baisenybių keliu.

Rusai, lenkai ir olandai darbininkai—vergai, po vienuolikos mėnesių, praleistų vokiečių baisenybių stovykloje Buchenvalde. Jų svoris nukrito nuo 160 svarų vidutiniai iki 70 svarų. Oficiali J. V. Signalinio Korpuso nuotrauka.

Išbadę prancūzai politiniai kaliniai, belaukią mirties nacių stovykloje, netoli Sandbostel, Vokietijoje. Oficiali Britų nuotrauka.

